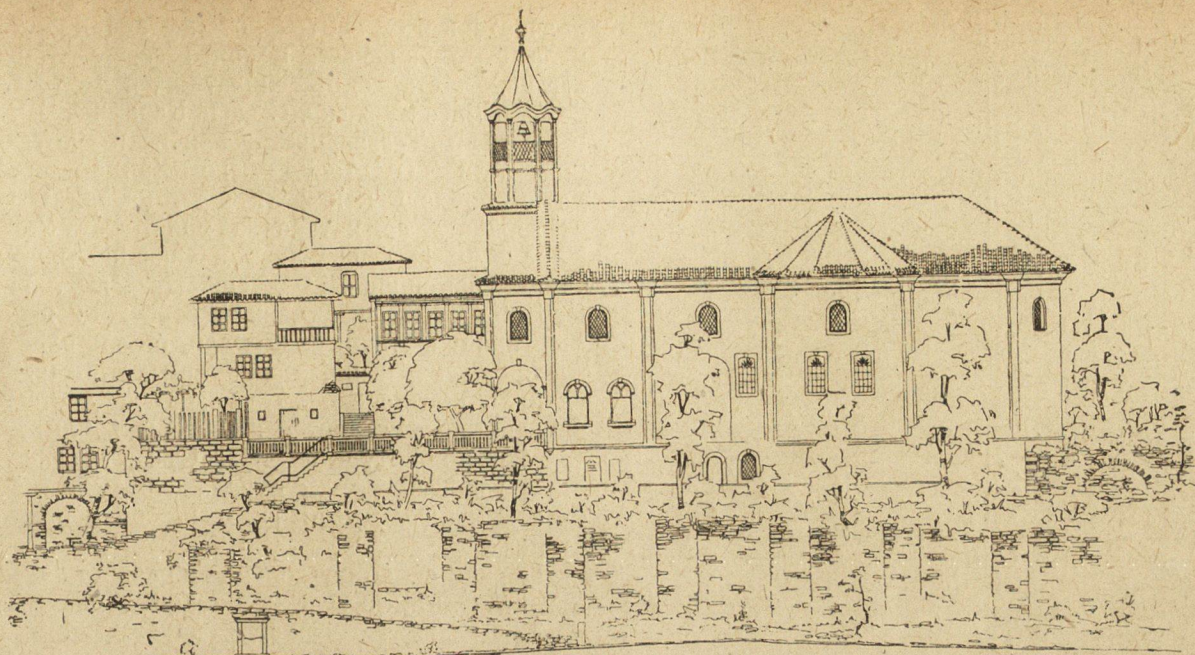

39. Търново. Църквата „Св. Константин и Елена“ (1872—1873) — южна фасада и околните сгради (арх. заснимане: студентска бригада (1948 г.) при Института по градоустройство и архитектура при БАН)

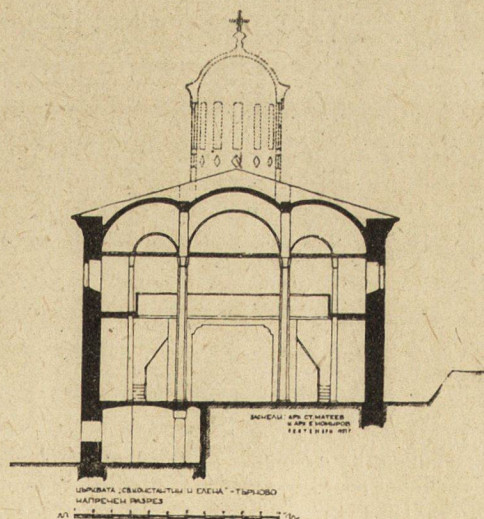
Балкана, който по носия и обноси не се различаваше от останалите балкански селяни. Въпреки това той говореше с оправдано самочувствие за строежа си, като наблегна най-вече на това, че мостът е сторил 700 000 гроша, т. е. 70 000 гулдена — сума, грамадна за тогавашна Турция. При това изглеждаше слабо да съзнава, че със своите недостатъчни елементарни знания е създал една постройка, която, като изключим тия в Цариград, може да се нарече най-съвършената нова хидротехническа постройка в Турция и която може да прави чест на видни европейски техники.“

Каниц продължава: „Преди често съм се пи-

издадена през 1940 година от нашата пощенска управа в памет на възрожденците ни с образ на майстор Колю Фичето. Образът е неверен и не отговаря нито на описания от пътешественика Каниц, ни на спомените на роднините му, ни на посмъртната фотография на майстора. Той е фалшив, каквито бяха на времето образите на Отец Паисий или гробът на Патриарх Евтимий в Бачковския манастир.

тал кой е строил многобройните мостове и други постройки на султаните от XVI и XVII столетие, като напр. заслужаващите учудване виадукти при Видин. Имаха ли турските покровители за постройките си свои инженери и архитекти, дали изгубиха по-късно любов, изкуство и наука, или използваха чужди дарования? Мостът на Никола Фичев разреши тия мои съмнения. Повечето

постройки от времето на турското владичество дължат строежа си на македонски и български майстори, които великолепно продължиха великите технически традиции на прочутите византийски майстори от времето на Юстиниана.“ Каниц завършва с думите, които вече цитирахме: „Който разглежда моята скица на моста на Фичоолу при Бяла с неговите остроумно построени за противодействие на ледовете стълбове, с крайно оригиналните му канали¹ за

40. Търново. Църквата „Св. Константин и Елена“ (1872—1873) — напречен разрез

(арх. заснимане: арх. Ст. Матеев и к.-арх. Ем. Момиров, авг. 1951 г.)

¹ Желателно е българските инженери, които проектират разни масивни мо-